

Titkon tartottam egy ösvent...

Tilkon tartottam egy ösvent...

39 felcsíki népdal, CD-melléklettel

Válogatta és szerkesztette: Erőssné Sándor Judit, Sándor Csaba Lajos

Borítókép: Sándor János és családja, Csíkszentdomokos

Ének: Erőssné Sándor Judit

Hangfelvétel és digitális hangszerkesztés: Kelemen István

Zenéltek: Kacsó Arnold – primás, Kisfaludi János, Kelemen István – hegedűkontra, Sándor Csaba – ütőgardon.

Szakmai lektorálás: Benedek Tibor Magor

Számítógépes kottagrafika: Sebestyén Mónika és Benedek Tibor Magor

Képanyag: Sándor Csaba Lajos és Ágnes magángyűjteményéből.

Illusztrációk: a gyergyói deszka díszítőmotívumok Kisné Portik Irén *Gyergyó és a fenyő* című kötetéből.

Korrektúra: Balázs Katalin

ISBN 978-606-8352-78-7

Kiadja: Nexus Alapítvány, Balánbánya

www.ordogborda.hu

Gyergyószentmiklós, 2016.

Korábban megjelent: A gyergyai szép, ragyogós

Nyomdai munkálatok:

F&F INTERNATIONAL – Kiadó és nyomda

Gyergyószentmiklós, Tel.: 0266-364171

www.fandf.ro, e-mail: office@fandf.ro

Rávezetés a „titkos ösvényre” – ajánlás gyanánt

A népdalbeli „titkon tartott ösvény” rendeltetése az, hogy elvezessen a szívünkhöz legközelebb állóhoz. Érte minden próbát kiállni, minden akadályon, gáncsoskodáson felülkerekedni inkább kihívás és öröm, mintsem teher. Hogy a vágy beteljesüljön – úgymond a kincs megszerezhető legyen –, ahhoz mindenkinek magának kell ezt az ösvényt kívágni és végigjárni. Ez a beavatás, az önállósodás kihagyhatatlan mozzanata. Ezt a kincset azonban már sokan kiszemelték maguknak. Ahhoz, hogy hozzá közelebb tudjunk férközni – úgymond meg tudjuk szelidíteni – időre van szükségünk. Ezt az ideig-óráig tartó ismerkedési – és érési időt éppen a titkos örömpillanatok teszik olyan varázslatossá.

A népi szólásmondás úgy tartja: „ha nem kell irigység, titkold szerencsédet”. A világ rendje viszont azt diktálja, hogy minden titokra fény kell derüljön. Csak akkor tudunk igazán boldoggá válni, ha örömeink, kincseink meglétét rejtegetés nélkül a világ tudtára tudjuk hozni, és esetenként meg is tudjuk azokat másokkal is osztani. A vadvirág is a réten érzi jól magát, a többi virággal együttélésben, nem pedig a zárt szoba sötétjében. Ilyen szimbolikus vadvirág – vagy ha úgy tetszik – kincs az a hosszú idő alatt kiérlelt népdaltudás is, amelyet sokan szeretnének magukénak tartani. Ennek a kincsnek igazi pompáját azonban csak úgy lehet megőrizni, ha azt nagy számú, de főként hűen elhivatott közösség minél gyakrabban használja, ápolja, fényesíti.

Olyan népdalválogatást tart kezében a tisztelt olvasó, énekelni vágyó, amely a beavatás rítusát kívánja magára vállalni azzal, hogy a felcsíki népdalanyag színe-javát adja. A kiadvány népszerűsítő szándékkal jelenik meg, nem törekszik teljességre vagy tudományos igényességre. A dallamokat és szövegeket válogató Sándor Csaba Lajos szándéka inkább felcsillantani ezeket a kincseket, felkelteni irántuk az érdeklődést, hogy majd végző soron megtanulják és éltessek azokat – mindenekelőtt a helyi fiatalok.

A szerkesztő maga is Fecsík legnagyobb és leghagyományápolóbb községének, Csíkszentdomokosnak „bennszülöttje”, ezért érthető módon a kötet főként annak a közösségnek a zenei lenyomata. A domokosi dalok mellett azonban helyet kapott két Csíkjenőfalvából, egy Csíkrákosról és egy Csíkvacsárcsiból gyűjtött dallam is. Utóbbit maga Bartók Béla gyűjtötte a döntő fordulatot jelentő felcsíki és gyergyói 1907-es gyűjtőútja során. Azért tartja a népzeneudomány úttörő jelentőségének ezt a Csík megyei expedíciót, mert Bartók ekkor találkozik először a magyar népzene ősbib rétegeivel és az ötfokú dallamokkal. Bartók Gyergyóból írja Freund Etelkának: „Elég különös felfedezést tettem a népdalgyűjtés során. Megtaláltam a székely dallamtípusokat, amiről nem hittem, hogy léteznek.”¹ Bartók megfogalmazása kissé homályos, de minden bizonnyal a magyar népdal régi stílusára, az ereszkedő dallamvonalú pentaton dallamokra vonatkozhat. Ezeket vele egyidőben Kodály Zoltán is megismerte a Felvidéken. Így emlékszik vissza Bartók 1907-es csíkmegyei gyűjtésére: „Oly tömeg ötfokú dallammal jött haza, hogy a magam egyidejű északi leleteivel egybevetve egyszerűen világos lett ennek, az addig észre sem vett hangsornak alapvető fontossága.”²

¹Írta egy augusztus 17-én feladott – „Gyergyószentmiklósi havasok: Gyilkostó a Kis Czohárdal” feliratú – képeslapon Freund Etelkának.

Közlő: Újfalussy József: Bartók Breviárium, Zeneműkiadó, Budapest, 1958, 90.

² Kodály Zoltán: A folklorista Bartók, Visszatekintés. Összegyűjtött írások, beszédek, nyilatkozatok II. köt., sajtó alá rendezte Bónis Ferenc, Budapest, 1950/1982, 452.

Az ötfokú hangsornak a felfedezése döntő módon befolyásolta a további magyar zeneélet alakulását mind a zeneszerzés, mind a zenetudomány, mind pedig a zenepedagógia terén.

A most megjelenésre kerülő kis népdalkiadvány nemcsak hagyományismereti tájékoztató célt kíván betölteni, hanem bizonyos pedagógiai szándékot is magán hordoz. A több változatból igyekeztünk a szebb és régiesebb fordulatokkal rendelkező dal-
lamokat előnyben részesíteni. Ha azonos dal több előadó ajkáról is elhangzott, azok eltérő versszakai itt egy helyre kerültek (akár a
folklorisztikai forráshűség rovására is). Azonban meg kell állapítanunk, hogy az 1907-es állapotokhoz viszonyítva a dallamrepertoár
igencsak kicserélődött. A régies, kötetlen ritmusú, beszédszerű előadásmód már igencsak kiveszőfélben van. Az itteni dalok zömét
már a feszes táncritmusúak teszik ki. Ennek ellenére a kötetben még így is túlsúlyban vannak a régi stílusú, pentaton hangsorú dalok.
A tulajdonképpeni dalok tömegét kiegészíti egy szokásdal, három polgári eredetű táncdallam, egy népies dal és három ballada.

A kiadványban szereplő dalok többsége az utóbbi negyed évszázad odaadó munkáját dicséri, gyűjtői: Sándor Csaba Lajos,
Erőssné Sándor Judit, Kiskamoni-Szalay Zoltán, Fábián Éva, Berecz András, Juhász Zoltán, Sáringer Kálmán és Kedves Erzsébet.

A kötet azon felül, hogy a dalok tanulását segítő CD-melléklettel is rendelkezik, fényképalbum is egyben. A fotók nagyobb
része csíkszentdomokosi, csíkjenőfalvi és balánbányai emberek életének egy-egy pillanatát örökíti meg, másik hányada a népi
építészet és díszítőművészet gyöngyszemeinek egy-egy részletét mutatja meg más fénytörésben, Sándor Ágnes építész objektívén
keresztül. A kötet végén egy válogatás áll a felcsíkon használt csujogatások közül.

Habár a könyv megálmodója Csíkszentdomokos szülötte, ő maga a közösség által beavatott és igencsak megbecsült
személy, eddigi táncoktatói munkásságával, és iménti népdalkiadványával igazolja azt a szándékát, hogy ez az értékes tudás nem
maradhat csak a helyi kiváltságosok titka. Ismerni, énekelni, vele élni és továbbadni kell ezt a kincset! Ehhez adjon erőt az Isten!

Benedek Tibor Magor
A Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem
Zene Intézetének adjunktusa

Marosvásárhely, 2016. május 29.

Titkon tartottam egy ösvényt

Bíró Ágoston

Rubato

Tit - kon tar - tot - tam egy ös - vényt,
A - me - lyi - ken hoz - zád já - rék,
I - ri - gye - im i - ri - gyel - ték,
Az ös - vényt - el - ke - rit - tet - ték,
I - je, haj, de tyu - haj.

Feljött már a nap sugára
Minden ember ablakára.
Én nem tudom mi az oka
Az enyémre nem süt soha,
Igehaj de tyuhajja.

Szerettelek sok ideig,
Egyik keddtől szeredáig. / keddtől fogva
szeredáig.
Ugye babám sok szép idő, / üdő
Száradjon beléd a tüdő. / akárhogy is, húsz
esztendő.
Ihajja, de csuhajja.

Azt gondoltam amíg élek,
Mindig víg napokat élek.
De én abban megcsalódtam,
Bánatos napokra juttam.

Jaj Istenem, mi az oka,
Talán meg vagyok átkozva.
Vagy Istentől, vagy embertől,
Vagy a régi szeretőmtől.

Azt gondoltam amíg élek,
Mindig víg napokat élek, még ezen a világon.
De én abban megcsalódtam,
Bánatos napokra juttam, ezen a cudar világon.

Jaj Istenem, mi az oka,
Talán meg vagyok átkozva,
Vagy Istentől, vagy embertől,
Vagy a régi szeretőmtől.

Azt gondoltam, azt reméltem,
Virágzóbb is lesz az életem még ezen a világon.
De én abba megtévedtem,
Koldussággal felcseréltem a régi boldogságom.

Nem tanultam hazugsággal,
Semmiféle csalásággal élni ezen a világon.
Meg is untam az életet,
Vele járó szegénységet, ezen a cudar világon.

Tőtik a nagy erdő útját,
Viszik a székely katonát.
Viszik, viszik szegényeket,
A húszéves legényeket.

Állj meg, pajtás, hadd kérddjem meg,
Hogyha elmész, hol kaplak meg?
Galícia közepébe,
Van egy kaszárnya építve.

Abba vannak a székelyek,
Abba búsulnak szegények.
Kihajolnak az ablakba,
Rózsa nyílik csákójukba.

Rózsa nyílik, szegfű
hajlik,
Édesanyjok szava hallik.
Mit érek én a hangjával,
Ha nem beszélhetek
magával.

Édesanyám megátkozott,
Mikor a világra hozott:
Öljön meg a nagy utazás,
Meg az átalvető hordás.

Kézicsákán a vállamon,
Egy pár patkó a lábamon.
Öljön meg a nagy utazás,
Meg az átalvető hordás.

Édesanyám sok szép
szava,
Kit fogadtam, kit nem
soha.
Mégfogadnám de már
késő,
Eltőtt már a sok szép üdő.

Úgy akartalak szeretni, ne tudják

Bíró Ágostonné Kristály Erzsébet

Úgy a - kar - ta - lak sze - ret - ni, ne tud - ják,

I - ri - gye - im ki - vi - lá - go - sí - tot - ták.

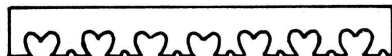
Ki - vi - lá - go - sí - tot - ák a sze - me - met,

Nem a - kar - ják, ba - bám, hogy sze - res - se - lek.

Barna kislány mért vagy olyan szomorú,
Fejeden a menyasszonyi koszorú.
Jer közelebb szakítsak egy virágot,
Felejtsem el a te régi jószágod.

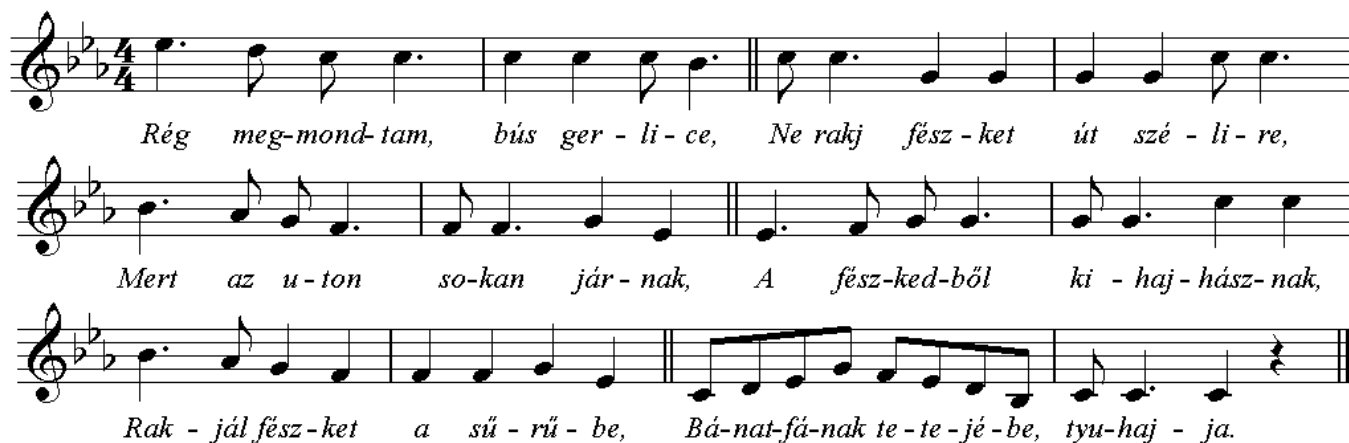
Titkon hervad, titkon nyílik a rózsza,
Bárcsak eddig se szerettelek vóna.
Jobb lett vóna az én árva fejemnek,
Hagytam vóna békít a szerelemnek.

Verd meg Isten azt az anyát s az apát,
Aki gazdag embernek adja lányát.
Mer a gazdag üti, veri, rongálja,
De a szegény megöleli, csókolja.

Rég megmondtam, bús gerlice

Bíró Ágostonné Kristály Erzsébet

Rég meg-mond-tam, bús ger - li - ce, Ne rakj fész - ket út szé - li - re,
Mert az u - ton so-kan jár - nak, A fész-ked-ből ki - haj - hász-nak,
Rak - jál fész - ket a sű - rű - be, Bá-nat-fá-nak te - te - je - be, tyu-haj - ja.

De, ha kérdik, hogy ki rakta,
Mondjad, hogy egy árva rakta,
Kinek sem apja, sem anyja,
Sem egy igaz atyafia.
Kinek sem apja, sem anyja,
Sem egy igaz atyafia, tyuhajja.

Megvert Isten ostorával,
Az anyósom a fiával.
Jaj, Istenem mért vertél meg,
Én ezt nem érdemlettem meg.
Jaj, Istenem mért vertél meg,
Én ezt nem érdemlettem meg, tyuhajja.

Adjon Isten mindennek jót,
Mer az enyém búbanat volt.
Búba feresztett a bába,
Állt vóna a görcs lábába.
Búba feresztett a bába,
Állt vóna a görcs lábába.

Naskalaton esik az eső

Nagy Lajosné Ferencz Rózália

Nas - ka - la - ton e - sik az e - ső,

Jaj, Is - te - nem, nem lesz jó i - dő!

El - sá - ro - so - dik a to - pán - kám,

Meg - ver ér - te az é - des - a - nyám.

Erre gyere, erre nincsen sár,
A kapumon semmi féle zár.
Az ajtómon fából a kilincs,
Az ágyamban még csak szalma sincs.

Szalma volna, de ha párna nincs.
Párna volna, de ha cserge nincs.
Cserge volna, de szerető nincs,
Így hát akkor tyuhaj semmi sincs. /
semmiféle sincs

Erre gyere, erre nincsen sár
A kapumon nincsen semmi zár.
Az ajtómon fából a kilincs,
Jaj Istenem, még szeretőm sincs.

Volt szeretőm, volt még három is:
Szőke, barna, de még csinos is.
Mind a három szeretőt talált,
Jaj Istenem, hogy éljek tovább?

Hozd fel Isten azt a napot

Miklós Lajosné György Veronka

Hozd fel Is - ten azt a na - pot,

Ki fel - sü - ti a har - ma - tot

Adj Is - ten - nek, em - ber, há - lát,

Kö - szönd meg a nyár ál - dá - sát!

Irigyiem sokan vannak,
Mint a kutyák úgy ugatnak,
Ott hadd egyék, ott hadd rágják
Míg a fogukat megrágják.

Hozd fel Isten azt a napot,
Ki felsüti a harmatot.
Adj Istennek ember hálát,
Köszönd meg a nyár áldását.

Sűrű bánat keserűség,
Még a testvér is ellenség.
Hát idegen hogyne volna,
Még a testvér sincsen jóba.

Irigyeim sokan vannak,
Mind a szomszédombba laknak.
Adok nekik egy két napot,
Hadd ugassák ki magokat.

Hajnalcsillag szépen ragyog

Bíró Ágostonné Kristály Erzsébet

The musical score is written for a single voice in 4/4 time. It consists of eight staves of music. The melody is written on a treble clef staff. The lyrics are written below the notes. The music features a mix of eighth and quarter notes, with some phrases spanning across bar lines. The key signature has one sharp (F#), indicating the key of D major or B minor. The lyrics are in Hungarian.

Haj - nal - csil - lag szé - pen ra - gyog,
Én még a kocs - má - ba va - gyok, —
Jaj, Is - te - nem, hogy szé - gyel - lem,
hogy reg - gel kell né - kem ha - za - men - nem,
De én az - tot meg - te - szem, ha - za - me - gyek, le - fek - szem,
Ki - a - lu - szom ma - ga - mat szép csen - de - sen.

Tegnap es ma mentem haza,
Ma es holnap megyek haza.
Jaj Istenem, hogy szégyellem,
Hogy reggel kell nékem hazamennem.
De a szégyent félre teszem, reggel es haza kell mennem,
S kialuszom magamat szép csendesén.

Ha az úton kettő megáll,
Ingem beszél, ingem csudál.
Ne csudálkojz, nézd meg magad,
Véled es a nagy Úristen szabad.
Eridj haza, s feküdj le, rálépek a füledre,
Ha kell mind a kettőre.

Sűrűn vettem a kenderem, gyéren termett rajta

Bíró Ágostonné Kristály Erzsébet
Miklós Lajosné György Veronka

The musical score is written on four staves in 4/4 time. The melody is simple and folk-like, with lyrics in Hungarian. The lyrics are: Sű - rűn vet - tem a ken - de - rem, gyé - ren ter - mett raj - ta, Nem kell né - kem a ken - der, csak a poz - dor - já - ja. Hess, légy, ne szállj rám, be - teg va - gyok én, Adj egy csó - kot, é - des ró - zsám, meg - gyó - gyu - lok én.

Sű - rűn vet - tem a ken - de - rem, gyé - ren ter - mett raj - ta,
Nem kell né - kem a ken - der, csak a poz - dor - já - ja.
Hess, légy, ne szállj rám, be - teg va - gyok én,
Adj egy csó - kot, é - des ró - zsám, meg - gyó - gyu - lok én.

Pozdorjából tüzet rakok,
Megfütözök rajta,
Az én babám gyócsgatyáját
Megszáritom rajta.

Hess légy, ne szállj rám,
Beteg vagyok én,
Csókolj meg, édes rózsám,
Meggyógyulok én.

Domokoson kéretének,
Oda nem adának
Egy dánfalvi csapnyesőnek
Odaloccsintának.

Hess légy, ne szállj rám,
Beteg vagyok én,
Csókolj meg, édes rózsám,
Meggyógyulok én.

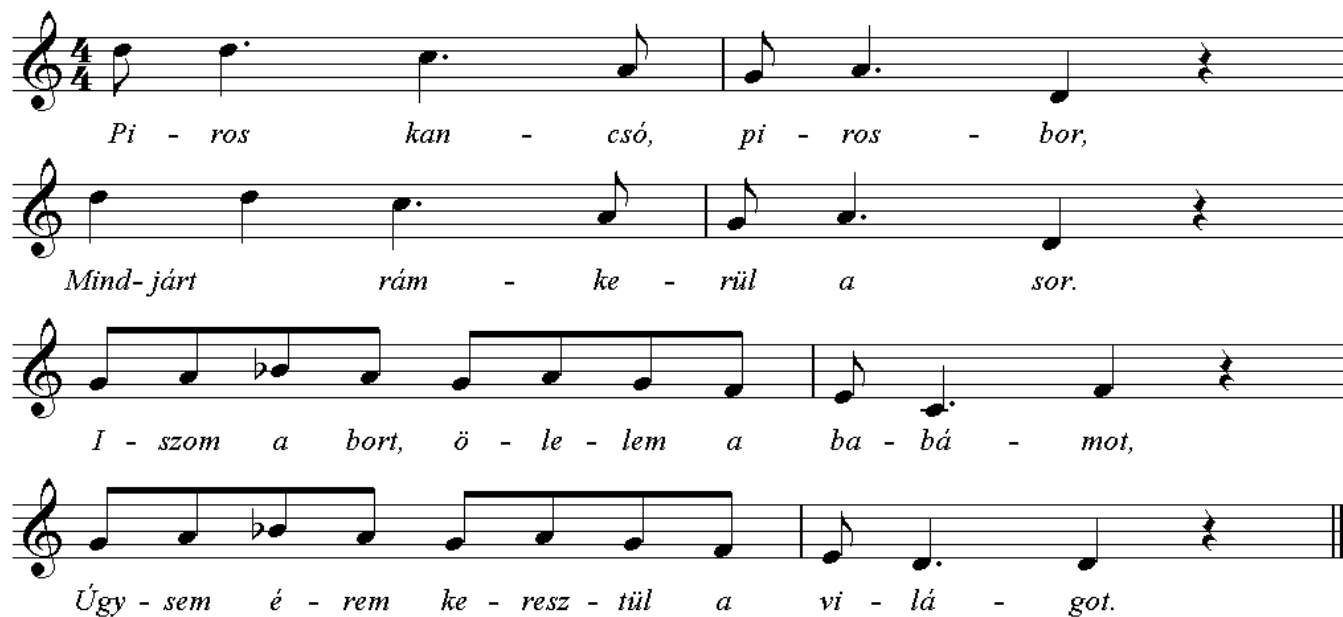
Nem vagy legény Berci,
Nem mersz megcsókolni,
Pedig leány létemre
Tudok csókot adni.

Hess légy, ne szállj rám,
Beteg vagyok én,
Csókolj meg, édes rózsám,
Meggyógyulok én.

Piros kancsó, piros bor

Bíró Ágostonné Kristály Erzsébet
Bíró Imre

Pi - ros kan - csó, pi - ros - bor,

Mind- járt rám - ke - rül a sor.

I - szom a bort, ö - le - lem a ba - bá - mot,

Úgy - sem é - rem ke - resz - tül a vi - lá - got.

Nincsen pénzem, de majd lesz,
 Hogyha Csíkba vásár lesz. / Mikor Pesten vásár lesz
 Eladom a feleségem párnáját,
 Még az éjjel mind megiszom az árát.
 Eladom a szürkét meg a feketét,
 Ölelem a barna menyecskét.

Ha szegény vagy, szegény vagy,
 Fűnek-fának adós vagy.
 Eladom a feleségem párnáját,
 Még az éjjel mind megiszom az árát.

Nekem olyan asszony kell,
 Ha beteg is keljen fel.
 Tegyen tüzet, mosogasson s vágjon fát.
 Vacsorával várja haza az urát.

Októbernek, októbernek elsején

Miklós Lajosné György Veronka

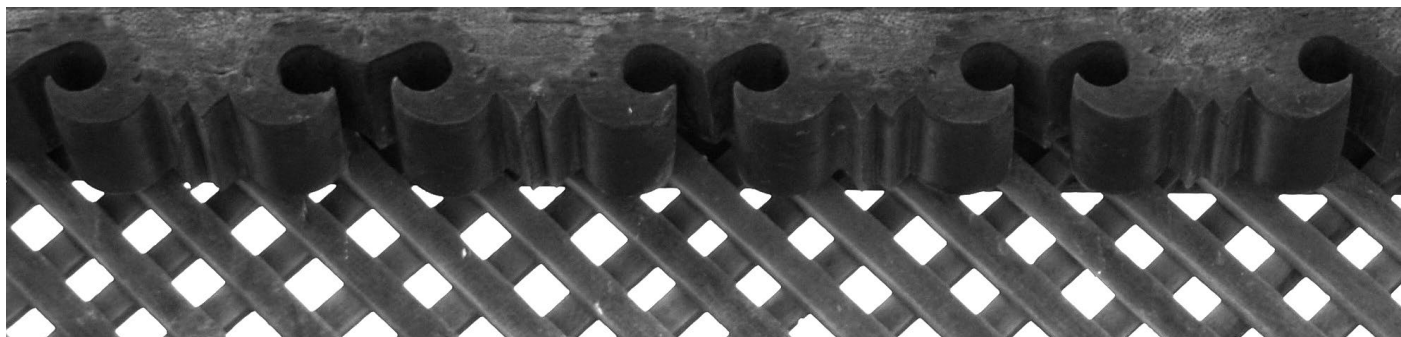
The musical score is written on four staves, each with a treble clef and a 4/4 time signature. The melody consists of eighth and quarter notes, with some measures containing rests. The lyrics are written below the notes, aligned with the syllables. The first staff ends with a double bar line. The second and third staves end with a single bar line. The fourth staff ends with a double bar line.

Ok - tó - ber - nek, ok - tó - ber - nek el - se - jén,

Nem süt a nap Csík - karc - fal - va me - ze - jén.

El - bú - csú - zom a ma - dár - tól, s az ág - tól,

Az - u - tán a csík - karc - fal - vi lá - nyok - tól.

Öntséd, öntséd bús szemeim könnyeim,
Senkinek sincs oly bánatja, mint enyim.
Mer engemet kedves babám elhagyott,
Aki ingem tiszta szívből óhajtott.

Ha elmégy es édes rózsám, kívánom,
Még az út es piros rózsájé váljon,
Még a fű es édes almát teremjen,
A te szíved ingem el ne felejtсен.

Ha kimegyek arra magas tetőre,
Találok én szeretőre, kettőre.
Ajaj, ajaj de nagy baj,
Hogy a babám szíve olyan, mint a vaj.

Az Isten es Katonának teremtet,
S ej de még a pap es annak keresztelt.
Az es leszek míg a világ világ lesz,
Míg az égen egy ragyogó csillag lesz.

Csikkarcfalva, te itt maradsz örökre,
Csak még egyszer kimehessek belőle.
Adjon Isten jót a magyar hazának,
S az oláh es kérjen, ha kell magának.

Nem messze van az én babám lakása,
Ide látszik az ő tornácos háza.
Bús gerlice szokott rája leszállni,
Nehéz tőled édes rózsám megválni.

Most jöttem Gyuláról

Bíró Ágoston

Most jöt - tem Gyu - lá - ról,

Gyu - la - fe - hér - vár - ról,

Le - e - sett a lo - vam - ról a pat - kó,

Hej, de a há - rom lá - bá - ról.

Csak egy maradt rajta,
Az es kotyog rajta.
Kovácslegény, régi jó pajtásom.
Gyere szoríts egyet rajta.

Meg es szorította,
Meg es kopogtatta.
Kovácslegény maga es azt mondta
Betyár legény a gazdája.

Betyár legény a gazdája,
Eszik, iszik a csárdában,
Jó nagyokat iszik, mulat a csárdában,
Kis pej lova hasig jár a sárban.

Nálunk felé a leányok úgy tesznek

Duduj Rózália

Ná - lunk fe - lé a le - á - nyok úgy tesz - nek,
Az én u - ram kő - bá - nyá - ba dol - go - zik,
Ha - za - men - nek, s küir - tös ka - lá - csot süt - nek.
Szom - bat es - te kap - ja ki a fi - ze - tést,
Süt - nek sü - te - mé - nye - ket, csal - ják a le - gé - nye - ket,
En - ni vin - nél, nincs mi - be, lá - bo - som - nak nincs fű - le,
E - gész éj - jel for - go - lód - nak sze - gé - nyek.
Fa - za - kam - nak ki - lyu - kadt a fe - ne - ke.

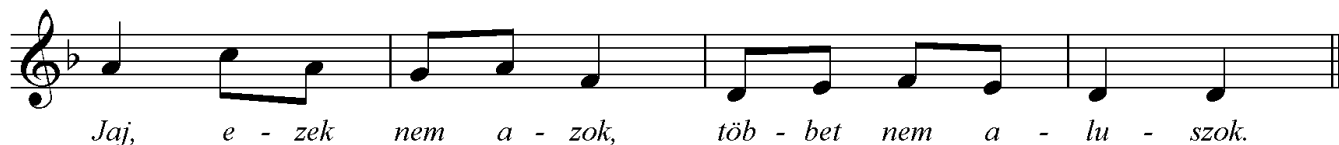
Ha te elmész, én is el.
Tőled, biza nem maradok el.
Gyere ide, búj ide, hadd üljek az ölödbe,
Hadd nézzek a két ragyogó szemedbe.

Úgy szeretlek, mint a mákos kalácsot,
Gyere ide, csókoljam meg a szádat,
Gyere ide, bújj ide, hadd üljek az ölödbe,
Kacsintsak a két ragyogó szemedbe.

Elvesztettem kecskéimet, többet nem aluszok

Nagy Lajosné Ferencz Rózália
Miklód Lajosné György Veronka
Székely Árpád

Rengesd uram a gyermeket, hogy menjek a táncba,
Mer ott vannak a bacukák a jó mulatságban.

Ajnanananana, nananananana,
Ajnanananana, nananananana.

Komámasszony pincéjében, ott a tikok tánca,
Ez a kicsi sánta kecske csak egyedül járja.

Ajnanananana, nananananana,
Ajnanananana, nananananana.

Jaj, Istenem mit csináljak, megyek Budapestre,
Mer ott vannak a szép lányok minden szombat este.
Jaj, éjjel nem aluszok, nappal jól dolgozok,
Hogy egy szép lányt vegyek, kivel szépen éljek.

Komámasszony pendelye

Miklós Lajosné György Veronka

Ko - mám - asz - szony pen - de - lye, trá - lá - ri - lom,
Kert - re ki van te - rít - ve, trá - lá - ri - lom.
Ko - mám u - ram ű - gyel - jen, trá - lá - ri - lom,
Hogy a szél el ne vi - gye, trá - lá - ri - lom.

Azt a szél el nem viszi, trállárilom
Mert a folt nem engedi, trállárilom
Azon céna, azon folt, trállárilom
Kilenc sustyák ára volt, trállárilom.

Cepper

A. Vén Gyurkáné káposztát főz

Miklós Veronka
Bíró Ágostonné Kristály Erzsébet
Sinka Sándor

Vén Gyur - ká - né ká-posz-tát főz, Kon-tya a - lá ü - tött a gőz.

Hány - ja - ve - ti fa - ka - na - lát, Ki - hez ad - ja a le - á - nyát?

Vén Gyur - ká - né ka-kast á - rul, Fi - tyeg a pen - de - lye há - tul.
Vén Gyur - ká - né ka-kast á - rul, Lyu - kas a pen - de - lye há - tul.

Fi - tyeg el - löl, fi - tyeg há - tul, Vén Gyur - ká - né ka - kast á - rul.

Vén Gyur - ká - né ka-kast á - rul, Fi - tyeg a pen - de - lye há - tul.
Vén Gyur - ká - né ka-kast á - rul, Lyu - kas a pen - de - lye há - tul.

2

Aj - jaj - jaj - jaj, ne te-gye be-lé, Szűk a li-ka, lágy a he-gye, nem me-nyen be-lé.

Te-gye be-lé, ve-gye ki, az Is-ten meg-fi-ze-ti, Nin-csen ab-ban sem-mi jó, sem-mi csik-lan-dó.

Aj - jaj - jaj - jaj, ne te-gye be-lé, Szűk a li-ka, lágy a he-gye, nem me-nyen be-lé.

C. A csizmámon, de nincsen kéreg

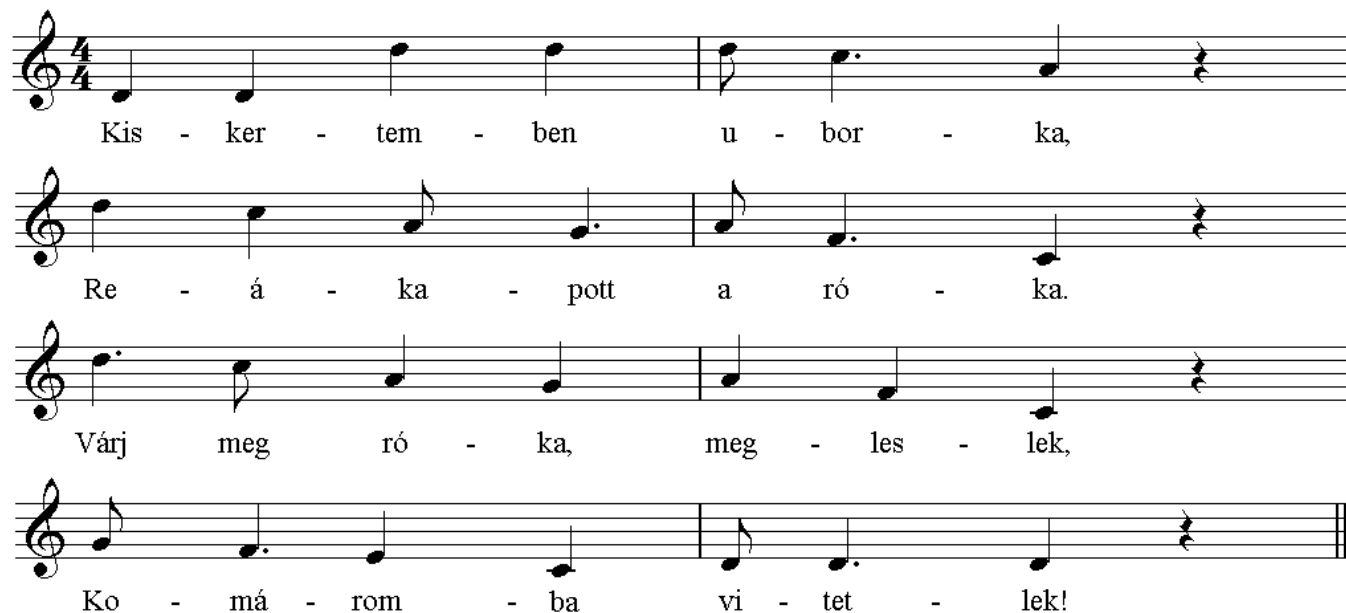
A csiz - má - mon, de nin - csen ké - reg, Ki - rág - ta a pat - kány - fé - reg.

<i>De én te - te - tek,</i>	<i>de én te - te - tek,</i>	<i>Mert én csi - ki</i>	<i>le -ányt sze -re -tek.</i>
<i>De én te - te - tek,</i>	<i>de én te - te - tek,</i>	<i>Mert én bar - na</i>	<i>le -gényt sze -re -tek.</i>

Kiskertemben uborka

Miklós Lajonsé György Veronka

Kis - ker - tem - ben u - bor - ka,
Re - á - ka - pott a ró - ka.
Várj meg ró - ka, meg - les - lek,
Ko - má - rom - ba vi - tet - lek!

Komáromba vitetlek,
Kurta vasra veretlek
A tömlőcbe bévetlek
Onnan ki sem szedetlek.

Domokosi sörkertbe`

Bíró Ágoston

Do - mo - ko - si sör - kert - be`

Ott mé - rik a jó pi - ros - bort hi - tel - be`.

Ad - dig it - tam (s)mu - lat - tam,

El - jött a nyár, ga - tya nél - kül ma - rad - tam.

Domokosi sörkertbe
Ittam a bort, s a pálinkát hitelbe.
Addig ittam, s múltattam,
Eltótt a nyár, s gagya nélkül maradtam.

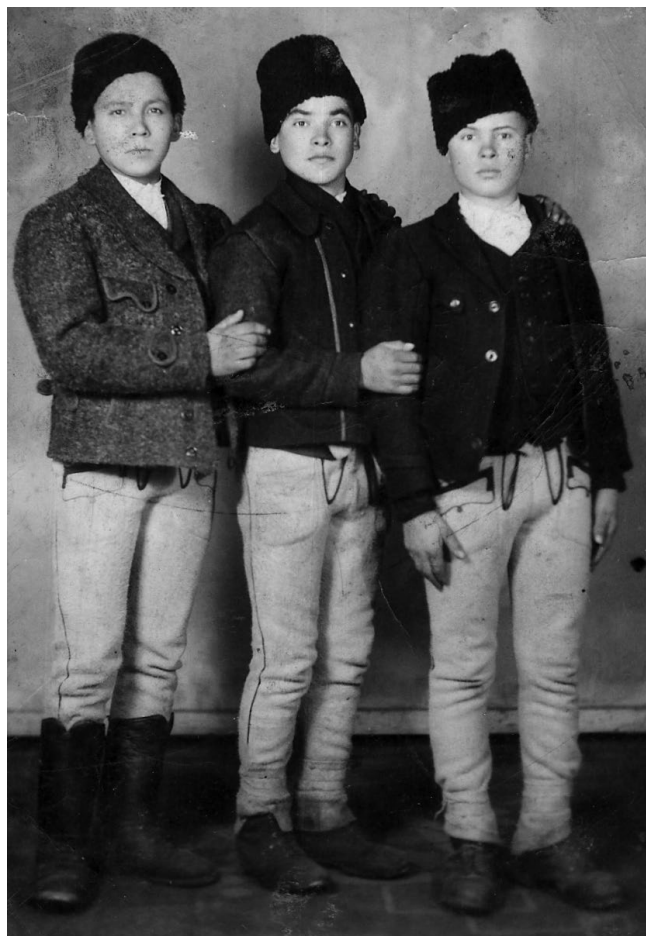

Ezt a százast látod-e,
Ha megiszom régi babám bánod-e?
Én a százast nem bánom,
Jön a tavasz, mást keresünk a nyáron.

Fehér fuszulyka virág,
Ne jöjj nálunk, ne jöjj hozzánk napvilág.
Egyszer jártál sötétbe,
Beléestél a moslékos cseberbe. / viderbe / beléestél a moslékos sétárba
/ Inkább gyere sötétbe hadd üljek az ölödbe.
/ Gyere nálunk setétbe` kacsintsak a két ragyogó szemedbe.

Járd ki lábam, járd ki most,
Nem parancsol, nem parancsol, senki most,
Ha parancsol valaki,
Nyisd az ajtót, nyisd az ajtót, s hanyítsd ki.

Járd hajnalig, s virradtig,
Míg a patkód, míg a patkód, elváslik.
Ha elváslik éjfélig,
Még reggel is, még reggel is, felvedlik.

Kiöntött a Tisza vize messzire

Bíró Ágoston
Dobos Ignác

Ki - ön - tött a Ti - sza vi - ze mesz - szí - re,

Va - la - meny - nyi szép le - ány volt, el - vit - te.

Min - den le - gény fog - ja ki a ma - gá - ét,

Ne sze - res - se so - ha sen - ki a má - sét!

Rég lehullott az eperfa levele,
Gyenge vagyok babám a szerelemre,
Gyenge vagyok leveledet megírni,
Avval néked hű szerelmet mutatni.

Kicsi csillag, jaj de rég, hogy vándorolsz

Bíró Ágoston
Miklós Lajosné György Veronka

Ki - csi csil - lag, jaj, de rég, hogy ván - do - rolsz,

Nem lát - tad - e a ba - bá - mat va - la - hol?

Mondd meg né - kem, ha lát - tad es, ha nem es,

Hogy ne fáj - jon az én szí - vem a - zétt es.

Kicsi csillag, ha leesik elterül,
Az én rózsám ahol lát es elkerül.
Ne kerülj el édes-kedves galambom,
Mer én néked rosszadat nem akarom.

Kicsi csillag jaj be rég, hogy vándorolsz,
Nem láttad-e a szeretőm valahol?
Láttam biz én a domokosi csárdába,
Piros bort iszik egy ódalszobába.

Verd meg Isten ki a gőzöst csinálta,
De még jobban ki aztot feltalálta.
Elviszik a székely fiút messzire,
Románia savanyú kenyereire.

Kicsi csillag, ej be rég, hogy vándorolsz,
Nem láttad-e a juhaimot valahol?
Láttam biz én Kurtapatak fejibe,
A kút mellé le voltak telepedve.

Száraz fából könnyű hídát csinálni,
Ej, de bajos szeretőre találni.
Találtam én szeretőre, de jóra,
Ki elviszen a bánatos hajóra.

Én Istenem adj erőt a lovamnak,
Hogy kerejsék más szeretőt magamnak,
Mert aki volt el kell aztot feledni,
Mert az anyja nem engedte szeretni.

Új korában repedjen meg a csizmám,
Ha én többet járok a babám után.
Eddig es csak azért jártam utána,
Csalfa szeme csalogatott utána.

Hull a szilva a fáról

Dobos Ignác

Hull a szil - va a fá - ról, Most jö - vők a ta - nyá - ról.

Sej, haj, re - ce - ru - ca, Ku - ko - ri - ca der - ce.

Egyik ága lehajlott,
A szeretőm elhagyott,
Sej, haj, ...

Ha elhagyott egy hétre,
Elhagyom én kettőre,
Sej, haj, ...

Ha elhagy ő kettőre,
Elhagyom én örökre,
Sej, haj, ...

Kiskalapom fekete,
Pávatollú van benne,
Sej, haj, ...

Gyere rózsám a kenderbe

Miklós Lajosné György Veronka

Gye - re, ró - zsám a ken - der - be,
Néz - zük, mi van a pen - dely - be'.
Kék li - li - om a ga - tyá - ba',
Szúr - junk a bőrt ta - ris - nyá - ba.
Trá - lá - lá - lá - lá - lá - lá, trá - lá - lá - lá - lá - lá - lá, trá - lá - lá - lá - lá.

Kék liliom a gatyában,
Szúrjuk a bőrtarisznyába.
Trállá lá.....

Fekete szárú cseresznye,
Rabod lettem te menyecske,
Rabod lettem mer megcsaltál,
Szúró / szoros kalickába zártál.

Ne bánjál úgy, mint raboddal,
Bánjál úgy, mint galamboddal.
Ne bánjál úgy, mint raboddal,
Bánjál úgy, mint galamboddal.

Olyan bú szállt a szívemre,
Kétrét hajlott a lelkemre.
Ha még egyet hajlott vóna,
Szívem ketté hasadt / szakadt volna.

Utca utca, sáros utca,
Laposkövel van kirakva.
Ezt az én babám rakatta,
Hogy én sírva járjak rajta.

Ne járj sírva, járj kedvedre,
Tőlem mehetsz akármerre,
Tőlem mehetsz akármerre,
Keress szállást idegenbe.

Hej búbanat, keserűség,
Még a testvér is ellenség,
Hát idegen hogyan vóna
Még a testvérem sincsen jóba.

Faluvégén van egy malom,
Bánatot örölnek azon.
Nékem is van egy bánatom,
odaviszem s lejáratom.

Olyan bú szállt a szívemre

Bíró Ágoston

Parlando

O - lyan bú szállt a szí - vem - re,
Két - rétt haj - lott a lel - kem - re.
Ha még e - gyet haj - lott vol - na,
Szí - vem ket - té - ha - sadt vol - na.

Fehér László lovat lopott

Miklós Veronka

Fe - hér Lász - ló lo - vat lo - pott,

De nem e - gyet, ha - nem ha - tot.

Ket - tőt fo - gott hin - tó - já - ba,

Né - gyet csa - pott ló - gó - já - ra.

Ezt a város meghallotta,
Fehér Lászlót lefogatta.
Fehér Lászlót lefogatta,
S a börtönbe bezáratta.

Fehér Anna meghallotta,
Elment a börtön ajtóra:
Bátyám, bátyám Fehér László!
Ébren vagy-e, vagy aluszol?

Húgom, húgom Fehér Anna,
Ébren vagyok, nem aluszok.
Ébren vagyok, s nem aluszok,
Most es rólad gondolkozok.

Fehér Anna nem nyugodott,
Elment a törvénypíróhoz:
Bíró, bíró, törvénypíró,
Szabadítsd ki a bátyámat!

Hozok néked zsák aranyat
Szabadítsd ki a bátyámat.
Nem kell nékem az aranyad,
/ zsák aranyad
Háljál velem az éjszaka.

Bátyám, bátyám, Fehér László
Azt mondta a törvénypíró:
Háljak vele az éjszaka,
Bátyámat megszabadítsa.

Húgom, húgom, Fehér Anna,
Ne hálj vele az éjszaka.
Lányságitad elveszítéd,
Bátyádnak fejét veteted.

Bíró, bíró, törvénypíró,
Mi zörög az udvarában?
Lovam viszik itatóra,
Annak zörög a kantárja.

Anna, Anna, Fehér Anna,
Ne keresd te a bátyádat,
Ott van kinn a zöld erdőben,
/ zöld mezőbe
Akasztófa tetejében.

Bíró, bíró, törvénypíró,
Egyéb átkot nem kívánok:
Mosdóvized vérré váljon,
Törölköződ lángot hánnyon.

Kinn a pusztán áll egy tölgyfa magába`

Dobos Ignác
Szabó Árpád

Parlando, rubato

Kinn a pusztán áll egy tölgyfa magába`

Juhász le-gény furulyázik a-lat-ta.

Furujája oly szépen szól magába,

Behall-szik az End-re bá-ró szobá-ba.

Be is hallszik, ki is nyílik az ablak,
Göndör hajú kisasszony néz ki rajta.
Kikönyököl, gondolkodik magába,
Mér is lettem Endre báró leánya?

Másnap reggel korán virradt hajnalba,
Báró uram kísétál a pusztába.
Azt kérdi a legidősebb juhásztól:
Nem láttad-e a kisasszonyt valahol?

Báró uram, bizony mondom, nem láttam,
Harmadnapja a bojtárom oda van.
Megtalálja rezgő nyárfa lombjában,
A kisasszony ül a bojtár karjában.

Erre aztán fölszólal a juhász is:
Adja nékem feleségül a lányát!
Inkább lányom, mindketten haljatok meg,
Úgyse legyen juhászlegény a vejem.

Túl a vízen most faragják azt a fát,
Amelyikre juhászlegényt akasztják.
Fújja a szél fekete göndör haját;
Mér szerettem Endre báró leányát.

Gyászba van a domokosi főutca,
Juhászleghényt halva viszik ki rajta.
Koporsója végtől s végig koszorú,
Utána megy a kisasszony szomorú.

Faluvégén öregasszony kunyhója,
De sok ember s asszony menyen el oda.
Én is megyek, s megkérdem a jövendőt:
Kapok-e még juhászlegény szeretőt?

Béres vagyok, béres

Dobos Ignác

Bé - res va - gyok, bé - res, Bé - res - nek sze - gőd - tem.

Sej, itt az új esz - ten - dő, (s)Jön a sze - kér ér - tem.

Saj - ná - lom az ök - röm, A já - rom - sze - ge - met,

Cif - ra Esz - ti - ké - met, a Bar - na sze - re - tő - met.

A photograph of a rustic wooden barn with a steep, thatched roof. The barn is made of dark wood and has several small, arched windows. In the foreground, there are several chickens, including a white one and a brown one, standing on the grass. The barn has a large arched entrance on the left and a smaller one on the right. The overall scene is rural and traditional.

Elvetettem az ibolyát, nem kelt ki.
Megüzentem hosszúlábú, nagybajuszú László úrnak,
Hogy a lányát éjfél után egy órakor az erdőbe, Garadosba küldje ki.
Gulyám van a réten,
Ökröm a vetésen.
Talgám a barázdába,
Magam járok a csárdába, egyedül.
Gulyám van a réten,
Ökröm a vetésen,
Talgám a barázdába.
Magam járok a csárdába, egyedül.

Elvesztettem a juhaimot valahol

Miklós Lajosné György Veronka

El - vesz - tet - tem a ju - ha - i - mot va - la - hol.

Ré - gi ba - bám, nem lát - tad - e va - la - hol?

Lát - tam, biz` én, ma - gas - bükk te - te - jé - be`

Két fa kö - zé le va - lá - nak fe - küd - ve.

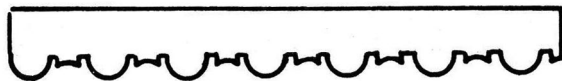

Fecskemadár költsd fel a juhaimot,
Még az éjjel kimulatom magamot,
Kimulatom magamot egy csárdába,
Ej, régi babám, szerettelek, hiába.

Este van már babám, éjfél tizenkét óra,
Nem csavarog senki már a faluban.
Csak én dalolok, mer nem tudok aludni,
Fáj a gyenge szívem, a szerelem gyötöri.

Ez a barna legény, ha bémegy a kocsmába,
Kocsmárosné tele pohárral várja.
Tele van a pohár, bal kezében a kancsó,
Megcsalt engem a babám, az a semmirevaló.

Ez a barna kislány, ha bémegy a templomba,
Hármat fordul rajta a rakott szoknya,
A legények összenéznek a karba,
Ki babája lehet ez a kislány, de csalfa.

Kicsiny madár, jaj, de fenn szállsz

Miklós Lajosné György Veronka

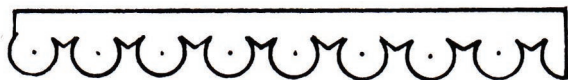
Parlando

Ki-csiny ma-dár, jaj, de fenn szállsz, Mi az o - ka, a - lább nem jársz?

A - lább száll - nék, de nem me - rek, Mert én sen - kit sem is - me - rek.

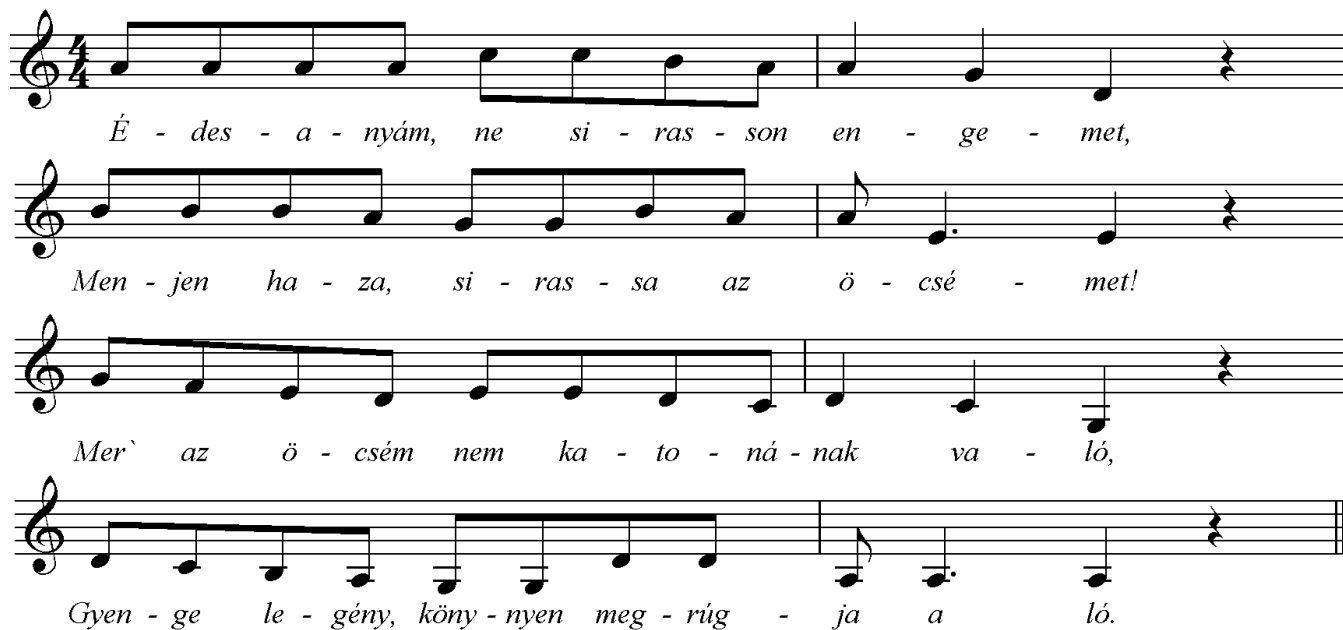
Kicsiny madár hogy tudsz élni,
Mikor nem is tudsz beszélni?
Lám én tudok beszélgetni,
Mégis elig tudok élni.

Édesanyám, ne sirasson engemet!

Miklós Lajosné György Veronka

É - des - a - nyám, ne si - ras - son en - ge - met,
Men - jen ha - za, si - ras - sa az ö - csé - met!
Mer' az ö - csém nem ka - to - ná - nak va - ló,
Gyen - ge le - gény, köny - nyen meg - rúg - ja a ló.

Verd meg Isten a gőzkocsi kerekét,
Mind elvitte a legények elejét.
Hátra hagyott egyet-kettőt, nyomorút,
Lányok felett még az ég es beborult.

Kicsi madár mit keseregsz az ágon

Bíró Ágostonné Kristály Erzsébet

Bíró Ágoston

Dobos Ignác

Kicsi madár / csillag, jaj de rég hogy vándorolsz,
Nem láttad-e a szeretőm valahol?
Láttam bíz én a domokosi csárdába,
Piros bort iszik egy ódalszobába.
Jobb kezével a piros borát köszönti,
Bal karjával a babáját öleli.

Reggel nyílik, s este hervad a rózsza,
Bárcsak eddig se szerettelek volna.
Szerelemnél jobb a gyászos temető,
Úgysem igaz a mostani szerető.

Új korába repedjen meg a csizmám,
Ha én többé járok a babám után.
Eddig is csak azért jártam utána,
Csalfa szeme csalogatott utána.

Száraz fából nem jó hidat csinálni,
Jaj de bajos szeretőre találni.
S találtam én szeretőre de jóra,
Ki elviszen a bánatból a búra.

Verd meg isten ki a gőzöst csinálta,
De még jobban ki aztot feltalálta.
Elviszik a székely fiút messzire,
Románia savanyó kenyérre.

Ez a kislány mind azt mondja vegyem el,
De nem kérdi hogy én mivel tartom el.
Eltartanám tiszta búzakenyérrel,
Havas alji szép tiszta folyóvízzel.

Édesanyám meghalok, meghalok

Miklós Lajosné György Veronka

É - des - a - nyám meg - ha - lok, meg - ha - lok,
Há - za - sod - ni a - ka - rok, a - ka - rok!
É - des fi - am, ne halj meg,
In - káb szom - bat es - te há - za - sod - jál meg!

Sarjű, buglya ne borulj, ne borulj,
Mer én érted soha nem búsulok,
Édesanyám meghalok, meghalok,
Még az éjjel házasodni akarok.

Virágos kenderem

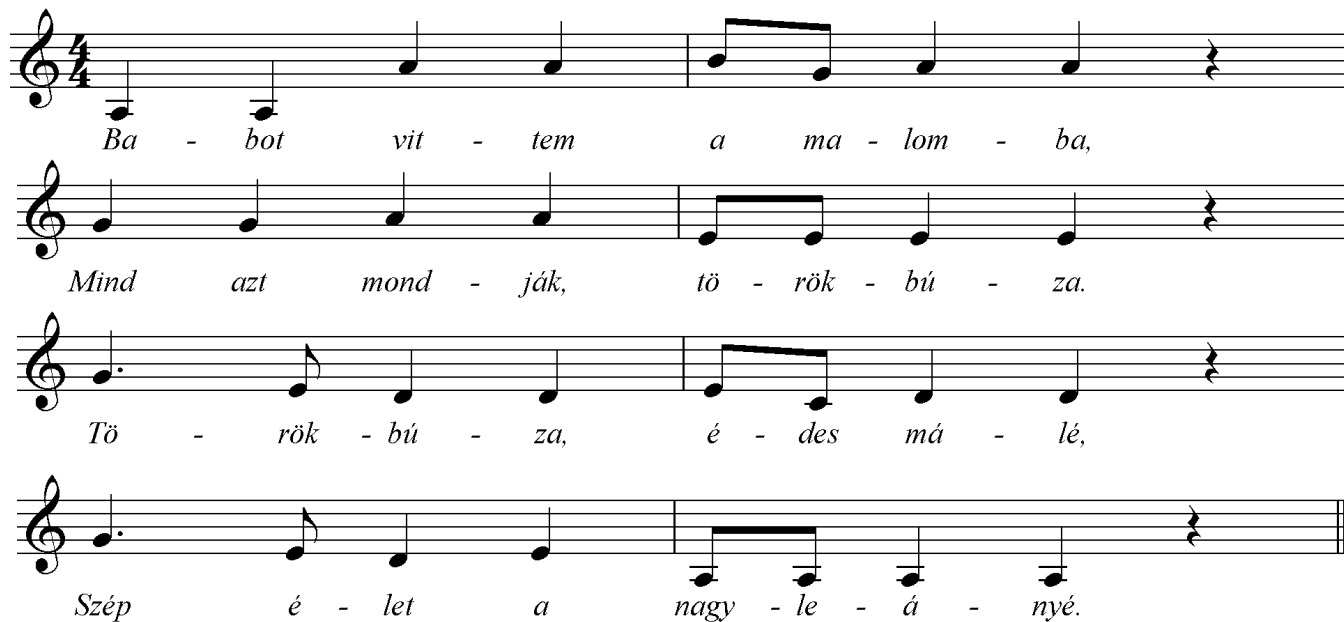
Miklós Veronka

Elejted az orsót,
Nem lesz ki feladja,
Bánatos szívedet
Ki megvigasztalja.

Babot vittem a malomba

Miklós Lajosné György Veronka

Ba - bot vit - tem a ma - lom - ba,
Mind azt mond - ják, tö - rök - bú - za.
Tö - rök - bú - za, é - des má - lé,
Szép é - let a nagy - le - á - nyé.

Mert a leány piros rózsa,
Mind kiteszik a kapuba.
De a legény bűdös gomba,
Kivetik a ganyédombra.

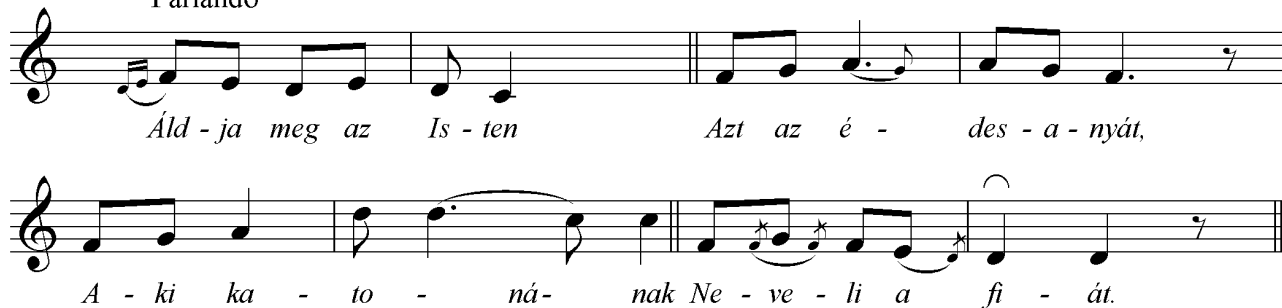

Áldja meg az Isten

Vacsárcsi, 1907.

gy. Bartók Béla
é. ismeretlen.

Parlando

Húsz évig neveli világ pompájára,
Húszéves korában öltözteti gyászba.

Szólnak ott az ágyúk, csattognak a kardok,
Lelkem, édesanyám, jaj, mindjárt meghalok.

Hogyha a nagy Isten rajtunk nem könyörül,
A vitézek közül még egy sem menekül.

Nohát pajtás ássál sírt én kardhegyemmel,
Takard bé szememet az én zsebkendőmmel.

Ások, pajtás, ások sírt én kardhegyemmel,
Bétakarom szemed az én zsebkendőmmel.

Írd meg pajtás, írd meg, hol történt halálom,
Szomorú halálom, idegen országon.

Ki leveled kapja, jajszóval olvassa,
Én édesanyámnak bánatát puhítja.

Éltemet áldozom az magyar hazáért,
Véremet kioltom az magyar nemzetért.

Ne félj Magyarország, Isten vigyáz reád,
Ellenség kezibe nem adja határát.

Ahol én elmegyek

Nagy Lajosné Ferencz Rozália

Parlando, poco rubato

The musical score is written on four staves, each with a treble clef and a 2/4 time signature. The melody is simple, consisting of quarter and half notes. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across notes. The first staff ends with a fermata over the final note. The second staff also ends with a fermata. The third staff ends with a fermata. The fourth staff ends with a double bar line.

A - hol én el - me - gyek,
még a fák is sír - nak,
Gyön - ge á - ga - ik - ról,
le - ve - lek le - hull - nak.

Sír az út előttem, bánkódik az ösveny,
Még az is azt mondja, áldjon meg az Isten.
Áldjon meg az Isten minden javaival,
Mint kerti violát drága illatokkal.

Jobb a bor, jobb a sör

Bíró Ágoston

Rubato

1. Jobb a bor, jobb a sör, Jobb a pá - lin - ká - nál,
Egy jó ma - gyar me - nyecs - ke Száz ro - mán le - án - nál.

2. Mer' a ma - gyar me - nyecs - ke Sze - lid mint a fecs - ke,
De a ro - mán me - nyecs - ke Bü - dös, mint a kecs - ke.

3. Ha meg - un - tad, ba - bám, Vé - lem é - le - te - det,
Vég egy szal - ma - szá - lat, (s)Füdd fel a seg - ge - met.

Erdő, erdő, de szép kerek erdő

Csikrákos

Péter Sándor

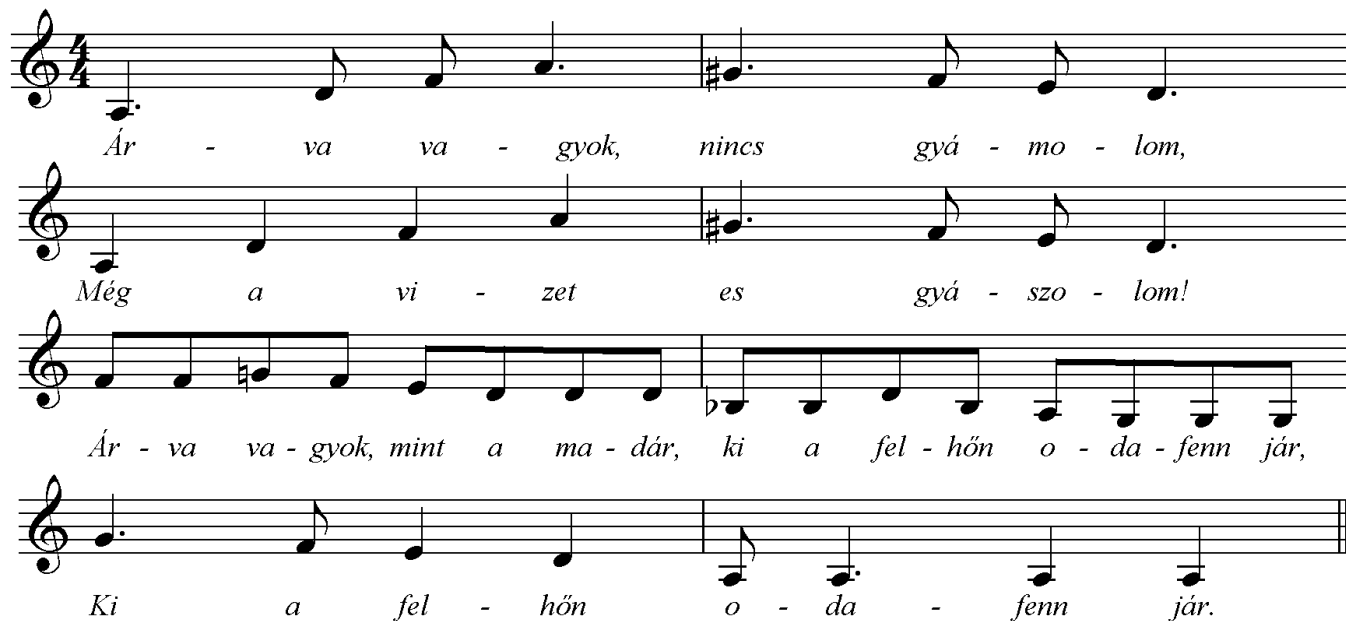

Er - dő, er - dő, de szép, ke - rek er - dő,
Jár - ja az - tat be - tyár ti - zen - ket - tő.
Kö - rül - fog - ták a zsan - dá - rok, me - ne - kül - nek a be - tyá - rok.
Ne hagyj el, an - gya - lom, fáj a szí - vem na - gyon.

Búza, búza de szép tavasz búza,
Közepébe van három piros rózsa.
Ki fogja azt learatni, ha el fogok masírozni,
Csárdás kisangyalom,
Fáj a szívem nagyon.

Árva vagyok, nincs gyámolom

Bíró Ágostonné Kristály Erzsébet

Ár - va va - gyok, nincs gyá - mo - lom,
Még a vi - zet es gyá - szo - lom!
Ár - va va - gyok, mint a ma - dár, ki a fel - hők o - da - fenn jár,
Ki a fel - hők o - da - fenn jár.

Árva vagyok, s az es leszek,
Amíg e világon élek,

Búsulhatok, amíg élek,
Mer én arra rejaérek,
Mer én arra rejaérek.

Bánat, bánat, sűrű bánat

Bíró Ágostonné Kristály Erzsébet

Bá - nat, bá - nat, sű - rű bá - nat,
Mér` rak - tál szí - vem - be vá - rat?
A - zért rak - tam o - da vá - rat,
Fi - a - tal vagy, hadd pró - bál - jad!

Sirat engem a madár is,
Földre lehajlik az ág is.
Az is azért hajlik földre,
Szólna hozzám, ha lehetne.
Szólna hozzám, de nem szabad,
Fáj a szívem majd megszakad. / meghasad

Lefelé folyik a Tisza,
S nem folyik az soha vissza.
Oly édes a babám csókja,
Ha sajnálta métt es adta.

Túl a vízen van egy malom,
Bánatot örölnék azon.
Nékem es van egy bánatom,
Oda viszem, s lejártatom.
Mindenkiét jól megjárja,
S az enyémet ledarálja.

Árok, árok, de mély árok,
Nem gondoltam, hogy így járok:
Belé estem, benne vagyok,
A szerelem rabja vagyok.

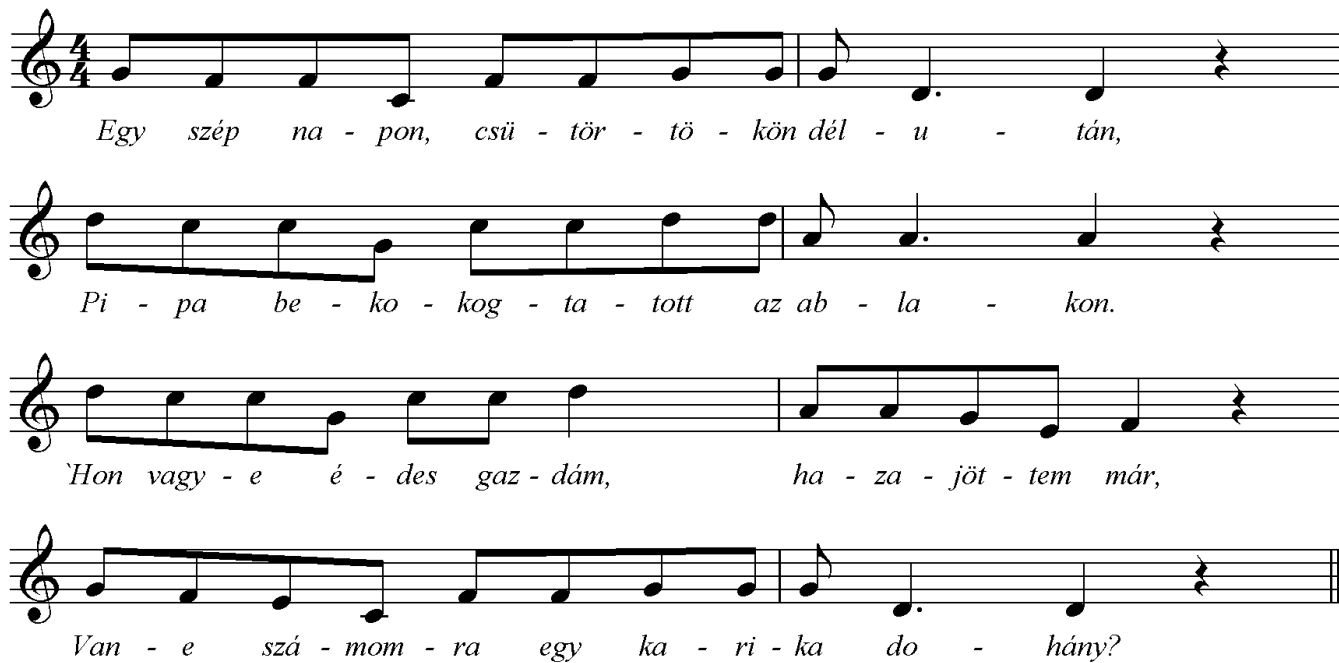
Kicsi tulok, nagy a szarva,
Nem fér bé az istállóba.
Ki kell a szarvából vágni,
Meg kell a babámtól válni.

Kicsi tulok, nagy a járom,
Fiatal még az én párom,
Fiatal még az én párom,
Kerek három évig várom.

Egy szép napon, csütörtökön délután

Székely Árpád

Egy szép na - pon, csü - tör - tö - kön dél - u - tán,
Pi - pa be - ko - kog - ta - tott az ab - la - kon.
'Hon vagy - e é - des gaz - dám, ha - za - jöt - tem már,
Van - e szá - mom - ra egy ka - ri - ka do - hány?

Erre a pipa muzsikást fogadott,
Száz lejére trafikdohányt hozatott,
Pipa megtáncoltatta a tubákos zacskót,
A csatora a muzsikatartót.

Erre a pipaszurkáló es felugrott,
Hát én édes jó gazdám, mire jutok?
Rákötlek a zacskómnak a recés szélére,
Eléveszlek, beléteszlek s kiveszlek.

Jaj, de szépen cseng a lapi

Miklós Lajosné György Veronka

Jaj, de szé - pen cseng a la - pi, hoz - zád me - gyek, ró - zám, lak - ni,
Ha hoz - zád nem me - gyek lak - ni, szá - rad - jon el az a la - pi!
Szá - rad - jon el fű - ge - fás - tól, mért ma - rad - tunk el egy - más - tól,
Szá - rad - jon el fű - ge - fás - tól, áj - ná - ná - ná - ná - ná - ná, mért ma - rad - tunk el egy más - tól, tyu - haj - ja?

Harangoznak, harangoznak,
 Talán az én galambomnak,
 Bárcsak addig ne temetnék,
 Míg én innét oda mennék.
 Német muzsikást fogadnék,
 Keserves nótát húzatnék,
 Német muzsikást fogadnék,
 Ájná-ná-ná-ná-ná-ná-ná,
 Keserves nótát húzatnék, tyuhajja.

Csíkszentdomokosi rikoltások, csujjogatások

1. A pendelyem szegélye, hat legény kell melléje.
2. Aki nem tud aludni, jöjjön ki csudálkozni.
Minden ember jöjjön ki, lásson csudát ideki.
3. Apró bingyó pityóka, esmen megvót egy nóta.
4. Túrót ettek nyüvesen, attól járják ügyesen.
5. Aranyóra a farom, úgy jár, ahogy akarom.
6. Aratás, takarás, akkor van a jajgatás.
Lakodalom, sokadalom, akkor nincsen beteg asszony.
7. Az én lábam kijárja, csak a padló kiállja.
8. Azért adtam három pengőt, hogy a farod járjon rezgőt.
9. Csak a csontja s a bőre, mégis pezseg a vére.
10. Csípd meg bogár a likát, bogározzék egy szikrát.
11. Csípd meg bogár a seggit, lapostetű a tökit.
12. Domokosi legények, mind ügyesek szegények,
Csak az a hiba bennük, félre kacsint a szemük.
13. Ereszd el a hajamat, úgy sem hagyom magamat.
14. Ez a kicsi szegellet megér háromezeret.
15. Ez a leány talicska, minden legény taszítja.
16. Ez a leány túró árul, lyukas a gatyája hátul,
Míg a túró árulgatja, a pendelyét megfoldhatja.
17. Többet ér a hasam alja, mint az egész Dormaalja.
18. Ez a legény olyan fürge, mint egy háromlábú ürge.
19. Reggelig, reggelig, akkor es egy darabig.
20. Ez a legény olyan szegény, három krajcárt biztos megér.
21. Ez a legény úgy járja, akad össze a lába.
22. Ha reggelig nem járod, száradjon le a lábad.
23. Hány esztendő lehettél, mikor bingyózni kezdteél?
Tizenhárom meg egy fél, úgy bingyóztam mint a szél.
24. Helyet, helyet nekünk is, ha kicsikék vagyunk is.
25. Ide lábam, ne tova, hátra van még a java.
26. Ide lábam, ne tova, ne menj szomszéd faluba.
27. Járompálca, járomszeg, járjad bolond, nincs eszed.
28. Kerüld meg a kemencét, csókold (sróföld, szőröld) meg a menyecskét.
29. Túl a hegyen zabkéve, a legénynek lány kéne.
30. Kicsi nekem ez a ház, kirúgom az oldalát.
31. Kicsi nekem ez a terem, a fejemet belé verem.
32. Lábujjkámon a köröm, azon felül az öröm.
33. Minden ágon kettő-három, jaj Istenem ki lesz párom,
Lehet nekem olyan párom, megfeketedik a hátam.
34. Nyomás, nyomás, nem a pinavakarás.
35. Öregesen, ügyesen, úgy segít meg az Isten.
36. Piros alma, gömbölyű, ez a kontrás féltökű.
37. Úgy szeretem Emerkát, mint az édes pálinkát.
Emerka es engemet, tépi le az ingemet.
38. Úgy szeretem uramat, lepisilem (huggyom össze) magamat,
Uram es úgy engemet, tépi le az ingemet.

Tartalomjegyzék

Rávezetés a „titkos ösvényre” – ajánlás gyanánt	5
Titkon tartottam egy ösvényt	8
Úgy akartalak szeretni, ne tudják	10
Rég megmondtam, bús gerlice	12
Naskalaton esik az eső	14
Hozd fel Isten azt a napot	16
Hajnalcsillag szépen ragyog	18
Sűrűn vettem a kenderem, gyéren termett rajta	20
Piros kancsó, piros bor	22
Októbernek, októbernek elsején	24
Most jöttem Gyuláról	26
Nálunk felé a leányok úgy tesznek	28
Elvesztettem kecskéimet, többet nem aluszok	30
Komámasszony pendelye	32
Cepper	33
Kis kertemben uborka	36
Domokosi sörkertbe	38
Kiöntött a Tisza vize messzire	40
Kicsi csillag, jaj de rég, hogy vándorolsz	42
Hull a szilva a fáról	44

Gyere rózsám a kenderbe	45
Olyan bú szállt a szívemre	46
Fehér László lovat lopott	48
Kinn a pusztán ... (Endre báró balladája)	50
Béres vagyok, béres	52
Elvesztettem a juhaimat valahol	54
Kicsiny madár, jaj de fenn szállsz	56
Édesanyám ne sirasson engemet	58
Kicsi madár mit keseregsz az ágon	60
Édesanyám meghalok, meghalok	62
Virágos kenderem	63
Babot vittem a malomba	64
Áldja meg az Isten azt a jó édesanyát	65
Ahol én elmenyek	66
Jobb a bor, jobb a sör, jobb a pálinkánál	68
Erdő erdő, de szép kerek erdő	70
Árva vagyok, nincs gyámolom	71
Bánat, bánat, sűrű bánat	72
Egy szép napon, csütörtökön délután	74
Jaj de szépen cseng a lapi	76
Csujjogatások	79
CD mellékleten: Örömanyatánc	